

løse arbejdsconflikterne. Kun i det omfang en arbejdsmarkedsconflikt rammer vitale samfundsområder som sygehuse, plejehjem, ældrepleje eller – som det er sket under denne conflikt – landbrugsområdet, så kan vi i Dansk Folkeparti støtte et indgreb.

Regeringen og Folketinget burde have grebet ind tidligere, så slagterierne var kommet i gang, så man havde undgået det, som grænser til dyremishandling af kyllingerne og svinene.

Dansk Folkeparti har ikke ønsket dette generelle indgreb, men hvorfor greb regeringen ikke ind i sidste uge? Hvorfor ikke i næste uge?

Jamen det er jo et udtryk for statsministerens frygt for at komme for tæt på Amsterdamaftemningen den 28. maj. Frygten er for stor, og den kan vi godt forstå at statsministeren frygter for.

Vi mener også, at regeringen i forbindelse med overenskomstforhandlingerne burde have meldt ud til arbejdsmarkedets parter, at man påtænker et økonomisk indgreb i juni måned, et indgreb, man har bebudet i længere tid. Var regeringen kommet med en udmelding, havde arbejdsmarkedets parter haft en reel skitse til brug i forhandlingerne. Det må formodes, at indgrebet drejer sig om forhøjelse af benzinpriserne og andre afgifter.

Dansk Folkeparti har ikke overvejet at stemme imod indgrebet i overenskomsten, men derfra og til at stemme for er afstanden for stor. Derfor undlader Dansk Folkeparti at stemme til den her lov.

Anders Samuelsen (RV):

Der er ingen tvivl om, at vi selvfølgelig står i en kedelig situation, idet vi skal gribe ind i en arbejdsmarkedsconflikt. Det er vi i Det Radikale Venstre ikke glade for, som jeg også har omtalt tidligere.

Men når det så alligevel er situationen, synes jeg også, vi skal forsøge at glæde os over det, som peger fremad, i stedet for udelukke os af fokusere på og forsøge at blive ved med at pege fingre, hvor der måske, hvem ved og så videre er nogle ting, som man kan sætte en finger på.

Det, som vi gerne vil glæde os over i Det Radikale Venstre, er, at der virkelig bliver taget fat på nogle familiepolitiske forhold med det her tiltag. Rammen, der har været lagt, er også blevet holdt i den forstand, at det ikke er blevet til drastiske ekstraomkostninger for arbejdsgiverne. Dermed er det heller ikke blevet til dra-

stisk større problemer for folk uden for arbejdsmarkedet med hensyn til at kunne komme ind på arbejdsmarkedet, og det er noget, som vi sætter pris på i Det Radikale Venstre.

Vi har igennem det sidste døgn oplevet deputationer – ikke så mange, som nogle kunne have frygtet, men vi har oplevet nogle stykker – og noget af det, der har været kendetegnende, er, at de selvfølgelig gerne ville have en garanti for, at alle blev omfattet af de nye tiltag med feriefridage for børnefamilier, men hvis man gik dem på klingen ud over det punkt, var de faktisk meget begejstrede. Der var flere, som sagde, at så havde de jo egentlig ikke ret meget at kritisere. Jeg tror også, det er noget af det, vi har set udtryk for herude foran Christiansborg i dag, hvor man ikke har været i stand til at mobilisere ret mange mennesker i dyb forargelse over det indhold, der nu ligger i forslaget.

Det her er noget, som kan mærkes, og det er noget, som vi håber på bliver det første skridt på vejen mod virkelig bedre forhold også for børnefamilierne. Det er vi glade for, og med baggrund i det vil vi gerne støtte lovforslaget, som det ligger nu, selvfølgelig med det in mente, at vi beklager, det kom dertil, at det var nødvendigt, at vi skulle påtage os det ansvar. Sådan er situationen, og vi påtager os ansvaret.

Det Radikale Venstre kan støtte lovforslaget.

Frank Aaen (EL):

Vi afslutter nu behandlingen af det her skændige indgreb, som er udtryk for magtfuldkommenhed, det, at et flertal her i Folketinget mener, de kan tillade sig at forbyde de igangværende strejker og dermed diktere 500.000 ansatte deres løn- og arbejdsvilkår.

Regeringen har valgt side mellem de stridende parter. Arbejdsgivernes krav om, at den tilbudte ramme ikke måtte overskrides, bliver nu ophævet til lov, mens man tilsidesætter lønmodtagernes krav om, at rammen skulle udvides. Arbejdsgivernes lommer bliver fredet i dag, mens lønmodtagerne kommer til at betale i form af lavere pension og i form af skattestigninger på grund af den skattelettelse, som man bevilger arbejdsgiverne.

En overenskomst drejer sig jo om fordelingen af de værdier, der er i samfundet, hvordan de skabes, hvor stor en del af værdierne der skal tilfalde de ansatte, og hvor stor en del arbejdsgiverne skal beholde til sig selv. Det er kernen i overenskomsterne, og her ser vi altså en social-